

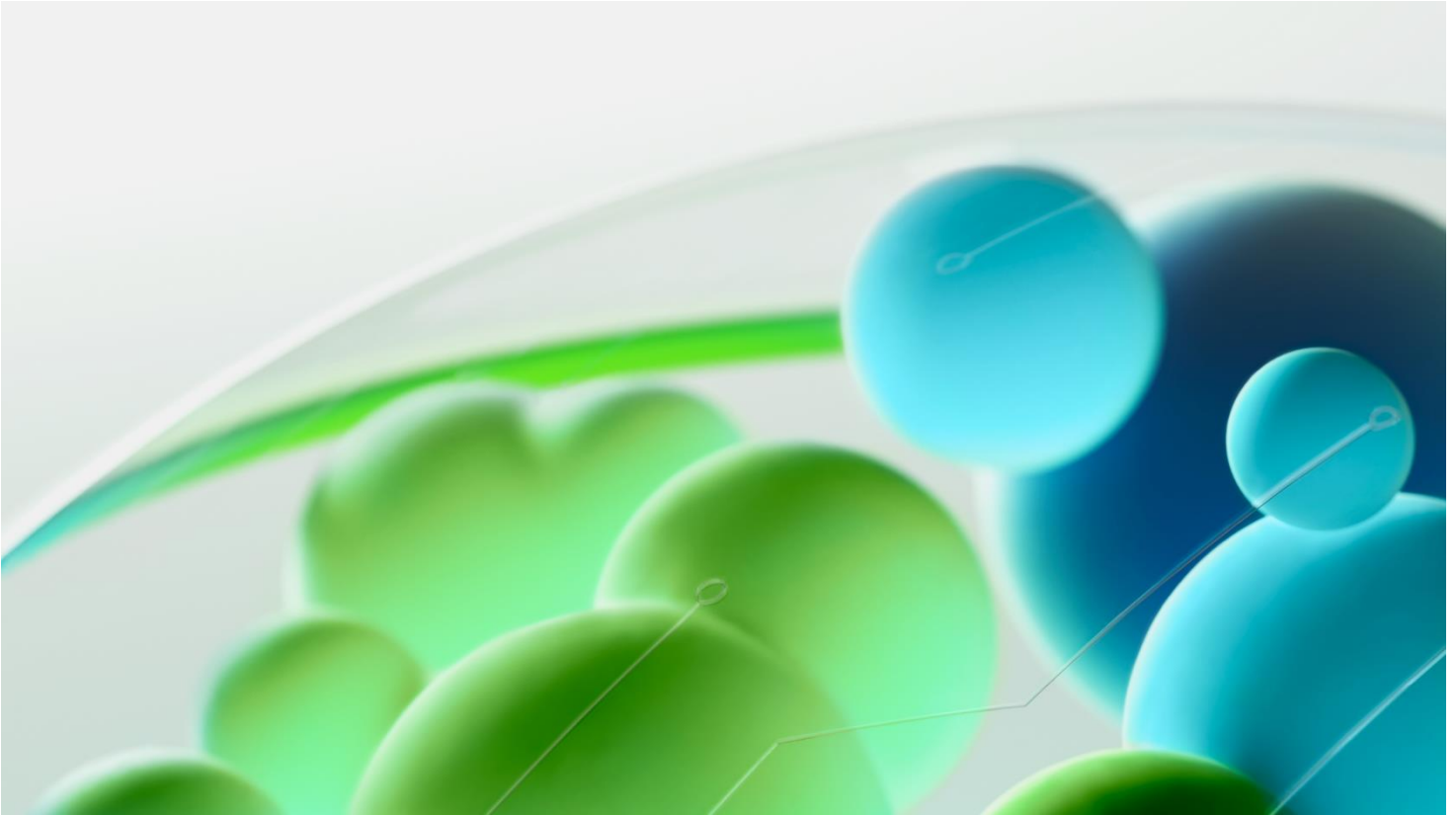
IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber

Præsentation af resultatopgørelsen

Deloitte, august 2025

Med IFRS 18 introduceres flere eksplicitte krav til resultatopgørelsen og nye oplysningskrav i noterne om ledelsesdefinerede resultatmål

IFRS 18, Præsentation af resultatopgørelsen

I april 2024 offentliggjorde IASB en ny international regnskabsstandard, IFRS 18, *Præsentation og oplysninger i regnskaber*. Standarden erstatter IAS 1, *Præsentation af regnskaber*, og træder i kraft for regnskabsår, der begynder 1. januar 2027 eller senere.

Den nye standard stiller flere eksplicitte krav til resultatopgørelsen med kategorisering af resultatposterne i drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet, som vi kender det fra pengestrømsopgørelsen, men ikke med helt den samme sondring mellem kategorierne. Derudover kræves der med den nye standard præsentation af visse obligatoriske mellemtotaler i resultatopgørelsen, herunder præsentation af et driftsresultat.

Derudover indeholder den nye standard bestemmelser om ledelsesdefinerede resultatmål (Management-defined Performance Measures - MPM), som vi har beskrevet i nyhedsbrevet IFRS 18, Præsentation og oplysninger i regnskaber – ledelsesdefinerede resultatmål fra april 2024, jf. dette link: <https://www.deloitte.com/dk/en/services/audit-assurance/perspectives/ifrs-18-praesentation-og-oplysninger-i-regnskaber.html>. Der er i øvrigt foretaget nogle mindre ændringer og præciseringer i forhold til IAS 1, herunder vejledning om aggregering og disaggregering.

I dette nyhedsbrev giver vi et overblik over de nye bestemmelser for præsentation af resultatopgørelsen.

Nyhedsbrevet er struktureret således:

1.	Resultatopgørelsen – Standardens indhold	4
2.	Kategorier i resultatopgørelsen	5
2.1.	Driftskategori	5
2.2.	Investeringskategori	5
2.3.	Finansieringskategori	6
2.4.	Skat	7
2.5.	Ophørt aktivitet	7
3.	Mellemtotaler	7
4.	Virksomheder med særlig hovedaktivitet	8
4.1.	Definition af særlig hovedaktivitet	8
4.2.	Præsentation af indtægter og omkostninger vedrørende særlig hovedaktivitet	9
4.3.	Ændring af hovedaktivitet	10
5.	Særlig vejledning og yderligere oplysninger	11
5.1.	Præsentation af valutakursdifferencer	11
5.2.	Præsentation af gevinst og tab på afledte finansielle instrumenter og sikring	11
5.3.	Præsentation af omkostninger efter art eller funktion	12

Systemer og dataindsamling

De nye krav til præsentation af resultatopgørelsen kræver, at virksomhederne overvejer, hvordan bogføringen, dataindsamlingen og virksomhedens registreringssystemer skal tilrettelægges, så de kan understøtte udarbejdelsen af regnskabet efter de nye bestemmelser. Det betyder, at virksomhederne i god tid forud for standardens ikrafttræden bør danne sig et overblik over de nye regler og designe og implementere nødvendige ændringer til virksomhedens processer og systemer.

Kontrakter

Mange virksomheder vil også have kontrakter, som fx lånekontrakter med covenants og incitamentsprogrammer for medarbejdere, der kan blive påvirket af den nye præsentation af resultatopgørelsen. Det bør derfor i god tid forud for standardens ikrafttræden vurderes og aftales med modparten, om der skal foretages tilpasning af den enkelte kontrakt.

1. Resultatopgørelsen – Standardens indhold

IFRS 18 stiller flere eksplicitte krav til resultatopgørelsen, som blandet andet omfatter inddeling af resultatposterne i en drifts-, investerings- eller finansieringskategori, som vi kender det fra pengestrømsopgørelsen, men ikke med helt den samme sondring mellem kategorierne. Skat af årets resultat og resultat af ophørt aktivitet skal ligeledes præsenteres som særskilte kategorier.

Den nye standard ændrer ikke på præsentation af anden totalindkomst, og virksomheden kan fortsat vælge at præsentere enten én samlet opgørelse af totalindkomst eller en særskilt resultatopgørelse og en særskilt opgørelse af totalindkomst, der begynder med årets resultat og derudover omfatter anden totalindkomst.

Klassifikation af resultatopgørelsens poster i kategorier er bestemt således, at alle poster i resultatopgørelsen som udgangspunkt skal henføres til driftskategorien (default), medmindre de henføres til investeringskategorien eller finansieringskategorien eller er skat af årets resultat eller resultat af ophørt aktivitet. Der er ikke med den nye standard foretaget ændring til præsentation af resultat af ophørt aktivitet i henhold til IFRS 5.

Hvis en virksomhed har investering eller finansiering som hovedaktivitet skal poster i resultatopgørelsen vedrørende disse aktiviteter indgå i driftskategorien. En virksomhed kan have mere end én hovedaktivitet.

Derudover kræver IFRS 18, at resultatopgørelsen som minimum skal indeholde følgende mellemtotaler: Driftsresultat (dvs. samlet resultat af driftskategorien) og Resultat før finansiering og skat (dvs. samlet resultat af driftskategorien og investeringskategorien).

Oplistningen af linjer, der i henhold til IAS 1 som minimum skal indgå i resultatopgørelsen, er overført til IFRS 18 bortset fra kravet i IAS 1 om særskilt præsentation af finansielle omkostninger. Kravet om særskilt præsentation af poster, der indgår i finansieringskategorien, betyder dog, at finansielle omkostninger på denne måde vil blive præsenteret særskilt i henhold til IFRS 18.

Eksempel på præsentation af en resultatopgørelse i henhold til IFRS 18

Nedenstående er en gengivelse af et eksempel på en funktionsopdelt resultatopgørelse, der er vist i illustrative eksempler til IFRS 18. Der er tale om en produktionsvirksomhed, der ikke har investering eller finansiering som hovedaktivitet.

Flere krav til resultatopgørelsen

Med den nye standard har IASB ønsket at tilgodese en større sammenlignelighed af indtjening mellem virksomhederne og har i konsekvens heraf stillet en række eksplicitte krav til præsentation af resultatopgørelsen. Men samtidig har IASB implementeret en række detaljerede og komplekse bestemmelser for præsentation af visse poster i resultatopgørelsen, som kan vurderes unødvendige i forhold til deres betydning.

Som det fremgår af eksemplet, er de to obligatoriske mellemtotaler – 'Driftsresultat' og 'Resultat før finansiering og skat' – og årets resultat vist med blå baggrund. Mellemtotalerne, der er vist med grå baggrund, er alle IFRS fastsatte men ikke krævede mellemtotaler, jf. omtalen heraf i nyhedsbrevet vedrørende [ledelsesdefinerede resultatmål](#).

Resultatopgørelse	2X02	2X01	Kategori ¹
Omsætning	XXX	XXX	Drift
Produktionsomkostninger	(XXX)	(XXX)	
Bruttoresultat	(XXX)	(XXX)	
Andre driftsindtægter	XXX	XXX	
Salgs- og distributionsomkostninger	(XXX)	(XXX)	
Forsknings- og udviklingsomkostninger	(XXX)	(XXX)	
Ledelses- og administrationsomkostninger	(XXX)	(XXX)	
Nedskrivning af goodwill	(XXX)	(XXX)	
Andre driftsomkostninger	(XXX)	(XXX)	
Driftsresultat	XXX	XXX	Investering
Andel af resultat og fortjeneste ved salg af associerede og fællesledede virksomheder	XXX	XXX	
Resultat før finansiering og skat	XXX	XXX	Finansiering
Renteudgifter vedrørende lån og leasing	(XXX)	(XXX)	
Renteudgifter vedrørende pensionsforpligtelser og hensættelser	(XXX)	(XXX)	
Resultat før skat	XXX	XXX	Indkomstskat
Skat af fortsættende aktiviteter	(XXX)	(XXX)	
Resultat af fortsættende aktiviteter	XXX	XXX	Ophørt aktivitet
Tab fra ophørte aktiviteter	-	(XXX)	
Årets resultat	XXX	XXX	

1) Kolonnen med kategorier er medtaget for at vise strukturen af resultatopgørelsen. Der er ikke krav i IFRS 18 om en eksplicit benævnelse af kategorierne i resultatopgørelsen.

2. Kategorier i resultatopgørelsen

Vi har nedenfor uddybet indholdet af de enkelte kategorier.

2.1. Driftskategori

Driftskategorien omfatter alle indtægter og udgifter, der ikke anses for at være investering, finansiering, skat eller ophørt aktivitet. Det vil sige, at driftskategorien er en opsamlingskategori, der omfatter alt andet, der ikke eksplicit er defineret som investering, finansiering, skat eller ophørt aktivitet. Det betyder, at indtægter og omkostninger ikke kan holdes ude af driftskategorien med den begrundelse, at de ikke vedrører virksomhedens hovedaktivitet.

2.2. Investeringskategori

Investeringskategorien omfatter indtægter, der direkte opnås fra nedenstående aktiver, samt værdireguleringer, der opstår ved første indregning og efterfølgende måling samt ved afhændelse, herunder direkte omkostninger, der er afholdt i forbindelse køb og salg af aktiverne (faldebortomkostninger). Omkostninger, der er forbundet med drift af de pågældende aktiver, fx investeringsejendomme, kan imidlertid ikke indregnes under investeringskategorien.

Sammenhæng til pengestrømsopgørelsen

Med en opdeling af resultatopgørelsen i en drifts-, investerings- og finansieringskategori har IASB valgt den samme opdeling, som anvendes ved præsentation af pengestrømsopgørelsen. Indholdet af disse kategorier i de to opgørelser er imidlertid ikke identisk. Fx indgår afskrivninger på anlægsaktiver under driftskategorien i resultatopgørelsen, hvorimod betalinger vedrørende anlægsaktiver i pengestrømsopgørelsen indgår under investeringsaktivitet.

De relevante aktiver er følgende:

- Investeringer i associerede virksomheder, joint ventures og ikke konsoliderede datterselskaber
- Likvider
- Andre aktiver, der giver et individuelt afkast, og som stort set er uafhængigt af virksomhedens øvrige ressourcer – fx obligationer og andre gældsinstrumenter (fx pantebreve), aktier og investeringsejendomme.

Ikke konsoliderede dattervirksomheder vil være relevant i moderselskabsregnskabet og i koncernregnskabet, hvis moderselskabet er en investeringsvirksomhed som defineret i IFRS 10. I sidstnævnte tilfælde vil investering formentlig være virksomhedens hovedaktivitet, og i så fald skal resultat af disse præsenteres under driftsaktivitet, jf. nedenfor.

2.3. Finansieringskategori

Ved bestemmelse af hvilke indtægter og udgifter, der henhører under finansieringsaktiviteten, sonderer IFRS 18 mellem gældsposter, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, og gældsposter, der opstår i anden sammenhæng (som i populær tale betegnes som henholdsvis type 1 og type 2 gæld). Sidstnævnte omfatter bl.a. leverandørgæld, leasinggæld, pensionsforpligtelser og hensættelser.

Gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, er kendetegnet ved,

- at der ved optagelsen modtages likvider,
- at provenuet anvendes til indfrielse af gæld eller
- at der modtages egne aktier

(dvs. debetposten skal være én af disse tre) og senere indfries ved betaling af kontanter eller med virksomhedens aktier.

For **gældsposter, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering**, medtages alle indtægter og udgifter under finansieringsaktiviteten, herunder også omkostninger, der direkte er forbundet med optagelse og afvikling af gælden (faldebortomkostninger).

For **gæld, der opstår i anden sammenhæng**, medtages alene renteudgifter (og evt. renteindtægter) og effekt af ændring i rentesatsen (diskonteringsfaktoren), hvis disse kræves identificeret særskilt i henhold til anden standard. Fx kræver IAS 37 oplysning om periodens forskydning i nutidsværdier af hensættelser som følge af, at tiden går, og effekten af ændringer i diskonteringsfaktoren. Andre værdireguleringer vedrørende disse gældsposter indregnes i driftskategorien.

Standarden indeholder detaljerede bestemmelser for præsentation af indtægter og udgifter fra sammensatte kontrakter (en hovedkontrakt og et indbygget afledt finansielt instrument), hvor hovedkontrakten er et gældsinstrument. Hvis det indbyggede afledte finansielle instrument skal adskilles og behandles særskilt, skal indtægter og omkostninger fra hovedkontrakten behandles i henhold til ovenstående. Indtægter og udgifter, der kan henføres til det indbyggede, afledte finansielle instrument, skal behandles efter bestemmelserne for afledte finansielle instrumenter, jf. nedenfor. Adskilles det afledte finansielle instrument ikke fra hovedkontrakten, skal indtægter og omkostninger fra instrumentet i sin helhed præsenteres som skitseret ovenfor.

2.4. Skat

Skat af årets resultat opgjort i henhold til IAS 12, *Indkomstskatter*, udgør en særskilt kategori og skal præsenteres adskilt fra andre poster i resultatopgørelsen, bortset fra den del af indkomstskatten, der kan henføres til ophørt aktivitet.

Det er med den nye standard og en ændring til IAS 12 præciseret, at valutakursdifference, der kan henføres til aktiver og forpligtelser i fremmed valuta vedrørende indkomstskatter, skal indregnes under skattekategori. For nogle virksomheder vil det betyde en ændring i præsentationen i forhold til den nugældende praksis, idet IAS 12 i dag giver valgmulighed for præsentation af tilknyttede valutakursdifferencer.

2.5. Ophørt aktivitet

IFRS 18 medfører ikke yderligere krav til oplysning om resultat af ophørt aktivitet. Resultat af ophørt aktivitet skal præsenteres som en særskilt kategori i resultatopgørelsen og specificeres i resultatopgørelsen eller i noterne i henhold til bestemmelserne i IFRS 5, *Anlægsaktiver bestemt for salg og ophørte aktiviteter*.

3. Mellemtotaler

Den nye standard stiller krav om to mellemtotaler udover det nuværende krav i IAS 1 om præsentation af en total for årets resultat. IFRS 18 kræver dermed præsentation af følgende totaler / mellemtotaler:

- Driftsresultat
- Resultat før finansiering og indkomstskat
- Resultat

Driftsresultatet repræsenterer totalen af alle poster indregnet under driftskategorien. Resultat før finansiering og indkomstskat udgøres af summen af driftsresultatet og alle poster indregnet under investeringskategorien.

Resultatet omfatter yderligere i sagens natur alle poster indregnet under finansieringskategorien samt indkomstskatter og resultat af ophørt aktivitet.

Der er således ikke krav om præsentation af et resultat før skat eller et resultat af fortsættende aktivitet, hvis virksomheden har ophørt aktivitet. IFRS 18 indeholder imidlertid en opstilling af en række IFRS fastsatte mellemtotaler, jf. omtalen heraf i nyhedsbrevet vedrørende [ledelsesdefinerede resultatmål](#). Denne opstilling omfatter bl.a. resultat før skat og resultat af fortsættende aktivitet. Disse bliver derved ikke anset som ledelsesdefinerede resultatmål og bliver således ikke omfattet af de ekstra oplysningskrav, der stilles til ledelsesdefinerede resultatmål.

Mellemtotaler inklusiv resultat af associerede virksomheder

I udkastet til IFRS 18, var der foreslået en tredje obligatorisk mellemtotal bestående af driftsresultat og resultat fra integrerede associerede og fællesledede virksomheder. Baseret på modtagne kommentarer og efterfølgende drøftelser afstod IASB sig fra at kræve denne mellemtotal. Vælger en virksomhed alligevel at medtage denne mellemtotal, vil den være at anse som et ledelsesdefineret resultatmål, hvorimod en mellemtotal, der omfatter driftsresultatet og resultat af alle associerede og fællesledede virksomheder (integrerede og ikke integrerede) er en IFRS fastsat mellemtotal, jf. omtalen heraf i nyhedsbrevet vedrørende [ledelsesdefinerede resultatmål](#).

4. Virksomheder med særlig hovedaktivitet

4.1. Definition af særlig hovedaktivitet

Har en virksomhed investering eller finansiering som hovedaktivitet, skal visse poster i resultatopgørelsen vedrørende disse aktiviteter indgå i driftskategorien, selvom disse som udgangspunkt skulle indregnes under investerings- eller finansieringskategorien.

Standarden anfører, at en virksomhed skal overveje, om den har en særlig hovedaktivitet, der beskrives som investering i visse typer af aktiver (investeringsaktiver) eller udlån til kunder (finansiering). Men standarden giver ikke en definition på særlig hovedaktivitet.

Afgørelsen af, om investering eller finansiering er hovedaktivitet, er en kvalitativ vurdering af underliggende omstændigheder, og skal ikke nødvendigvis baseres på omfanget af disse aktiviteter. IASB har derfor valgt at give vejledning til afgørelse af virksomhedens hovedaktiviteter og ikke konkrete størrelsesgrænser.

Ved vurdering af hovedaktivitet skal virksomheden se på, hvordan den kommunikerer sine resultater eksternt og internt, herunder fx hvordan virksomheden anvender mellem-totale og giver segmentoplysninger. Fx vil et rapporteret segment, der omfatter investering eller finansiering, være udtryk for, at denne aktivitet er en hovedaktivitet.

Standarden giver følgende eksempler på virksomheder, der kan have investering og/eller finansiering som hovedaktivitet:

Investeringsvirksomhed	Finansieringsvirksomhed
• Investeringselskab i henhold til IFRS 10	• Banker og andre udlånsvirksomheder
• Ejendomsinvesteringselskab	• Salgsfinansiering til egne kunder
• Forsikringselskab	• Udlejer af finansiel leasing

En virksomhed kan have mere end én hovedaktivitet. En virksomhed kan også have investeringsaktiver, der er en del af hovedaktiviteten, og samtidig have andre investeringsaktiver, der ikke er en del af hovedaktiviteten, hvorfor afkast af disse aktiver skal indgå under investeringskategorien. Vurderingen skal foretages for alle aktiver i samme kategori af aktiver. Fx kan investering i associerede virksomheder og joint ventures, der måles til dagsværdi, være en del af hovedaktiviteten, hvorimod andre investeringsaktiver som fx porteføljainvesteringer ikke nødvendigvis anses som hovedaktivitet, og afkast heraf vil så skulle præsenteres under investeringskategorien.

Vurderingen skal foretages for virksomheden som helhed, hvilket for en koncern vil sige for koncernen som helhed, hvorimod vurderingen skal foretages særskilt for moderselskabet i forhold til moderselskabsregnskab og særskilt i forhold til regnskabet for det enkelte datterselskab i en koncern. Det betyder, at klassifikation af en aktivitet som hovedaktivitet ikke nødvendigvis er den samme i koncernregnskabet som i det separate regnskab.

Banker

Illustrative eksempler til IFRS 18 indeholder eksempler på præsentation af en resultatopgørelse for virksomheder med særlig hovedaktivitet, herunder for en bank, der både har investeringsaktivitet og finansieringsaktivitet. Derudover er der et eksempel på resultatopgørelsen for en produktionsvirksomhed, der stiller finansiering til rådighed for sine kunder og en forsikringsvirksomhed.

Det er vores umiddelbare vurdering, at mange banker kan fortsætte med en præsentation af resultatopgørelsen, der svar til den nuværende præsentation, men det kræver i sagens natur en nærmere analyse.

4.2. Præsentation af indtægter og omkostninger vedrørende særlig hovedaktivitet

En virksomhed, der har investering som hovedaktivitet skal præsentere indtægter og omkostninger fra følgende aktiver således:

Investeringer i associerede virksomheder, joint ventures og ikke konsoliderede datterselskaber, der er hovedaktivitet		Investering i andre investeringsaktiver (aktiver, der giver et uafhængigt afkast), der er hovedaktivitet
Måles i henhold til den indre værdis metode	Måles <u>ikke</u> i henhold til den indre værdis metode	
Investeringskategorien	Driftskategorien	Driftskategorien

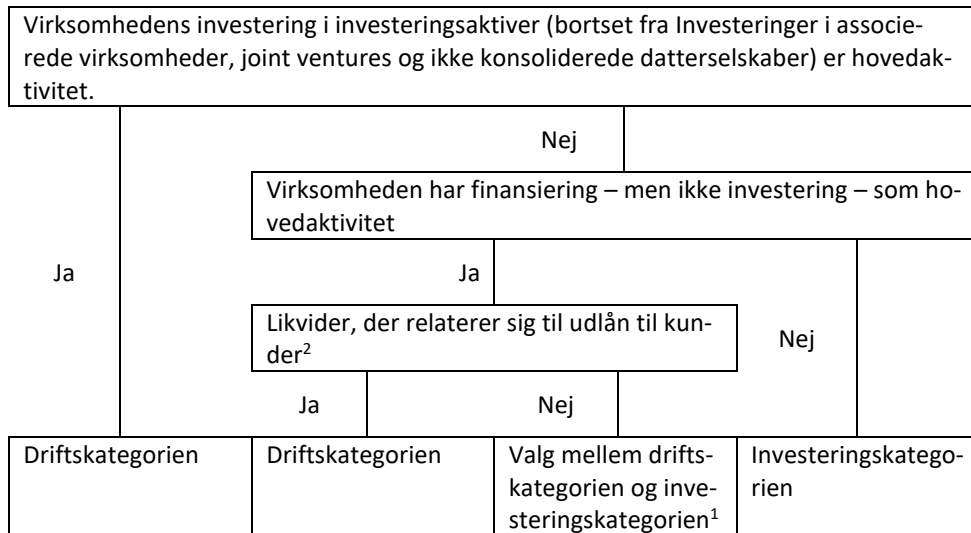
En virksomhed, der har finansiering som hovedaktivitet skal præsentere indtægter og omkostninger fra følgende forpligtelser således:

Gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering		Gæld, der opstår i anden sammenhæng
Relaterer sig til udlån til kunder ²	Relaterer sig <u>ikke</u> til udlån til kunder ²	
Driftskategorien	Valg mellem driftskategorien og finansieringskategorien ¹	Finansieringskategorien (kun renter og effekt af ændring i rentesatsen, jf. afsnit 2.3. ovenfor)

1) Skal være konsistent med den praksis, der vælges for likvider, jf. nedenfor.

2) Hvis gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, ikke kan adskilles mellem finansiering af udlån og anden finansiering, er der valgmulighed mellem driftskategorien og finansieringskategorien. Dog skal præsentationen være konsistent med den praksis, der vælges for likvider, jf. nedenfor.

Afkast af likvider skal som udgangspunkt præsenteres under investeringskategorien. Hvis en virksomhed imidlertid har investering eller finansiering som hovedaktivitet skal indtægter og omkostninger vedrørende likvider præsenteres således:

1) Skal være konsistent med den praksis, der vælges for gæld, der udelukkende opstår ved fremskaffelse af finansiering, men som ikke relaterer sig til udlån til kunder, jf. ovenfor.

2) Hvis virksomheden ikke kan adskille likvider, der udelukkende relaterer sig til udlån, og likvider, der ikke relaterer sig til udlån, er der valgmulighed mellem driftskategorien og investeringskategorien. Dog skal der være konsistens med den praksis, der vælges for gæld, der opstår ved fremskaffelse af finansiering, men som ikke relaterer sig til udlån til kunder, jf. ovenfor.

1) og 2) Valgmulighederne gælder ikke, hvis virksomheden også har investering som hovedaktivitet (bortset fra Investeringer i associerede virksomheder, joint ventures og ikke konsoliderede datterselskaber), idet afkast af likvider i givet fald altid skal indgå under driftskategorien.

IFRS 18 stiller ikke særlige krav til præsentation af en resultatopgørelse, der har investering eller finansiering som hovedaktivitet, herunder særlige krav til specifikation af driftskategorien. Det vil sige, at der gælder de samme overordnede krav til opdeling af resultatopgørelsens poster i drifts-, investerings- og finansieringskategori med ovenstående indplacering in mente og de krævede mellemtotaler.

Som beskrevet i nyhedsbrevet vedrørende [ledelsesdefinerede resultatmål](#) kan en virksomhed præsentere såvel IFRS fastsatte mellemtotaler som yderligere ledelsesdefinerede mellemtotaler. I denne sammenhæng er det værd at bemærke, at bruttoresultat eller lignende, som fx nettorentindtægter, er IFRS fastsatte mellemtotaler. Illustrative eksempler til IFRS 18 indeholder eksempler på præsentation af en resultatopgørelse for hhv. en produktionsvirksomhed, der stiller finansiering til rådighed for sine kunder; en forsikringsvirksomhed; og en bank, der både har investeringsaktivitet og finansieringsaktivitet. Disse eksempler indeholder mellemtotaler for de enkelte produktområder som fx bruttoresultat, nettorentindtægter, netto gebyr- og provisionsindtægter.

4.3. Ændring af hovedaktivitet

En virksomhed skal løbende vurdere om investering eller finansiering er en hovedaktivitet for virksomheden. Ændres denne vurdering, skal præsentationen i resultatopgørelsen tilpasses den nye vurdering fremadrettet fra ændringstidspunktet uden tilpasning af den tidligere præsentation.

Der skal i regnskabet oplyses om ændringen i vurderingen af hovedaktivitet, og hvis muligt skal der oplyses om beløb og klassifikationen af indtægter og udgifter før og efter den ændrede vurdering. Dvs. hvilke beløb er i sammenligningsåret og indeværende år frem til ændringstidspunktet præsenteret under driftskategorien men vil fremadrettet blive præsenteret under fx investeringskategorien, og hvilke beløb er efter ændringen af vurderingen præsenteret under fx investeringskategorien men under den tidligere vurdering ville have været præsenteret under driftskategorien. Men det er værd at bemærke, at der ikke skal ske tilpasning af sammenligningstal.

5. Særlig vejledning og yderligere oplysninger

5.1. Præsentation af valutakursdifferencer

Effekten af valutakursomregninger skal præsenteres i resultatopgørelsen under den samme kategori af indtægter og omkostninger, som giver anledning til valutakursomregningsdifferencerne. Det betyder fx, at valutakursomregning af tilgodehavender fra salg af varer og tjenesteydelser skal indregnes i driftskategorien.

Hvis en valutakursomregning vedrører en transaktion, der er indregnet i mere end én kategori, skal virksomheden vurdere, hvilken kategori valutakursomregningsdifferencen vedrører. Det kan fx være en ekstra lang leverandørkredit i fremmed valuta, hvori der indgår et finansieringselement. I dette tilfælde skal virksomhed vurdere om valutakursomregningsdifferencen skal indregnes under driftskategorien eller finansieringskategorien. Valutakursomregningsdifferencen skal altså ikke opdeles og indregnes fx forholds-mæssigt under hver kategori. Der er tale om en vurdering for hver enkelt transaktion og vurderingen kan variere fra gældspost til gældspost. Dog skal der anvendes samme tilgang for ensartede gældsposter.

Er det forbundet med uforholdsmæssige store omkostninger at henhøre valutakursomregningsdifferencer til én af de 3 kategorier, kan virksomheden vælge at præsentere valutakursomregningsdifferencer under driftskategorien.

5.2. Præsentation af gevinst og tab på afledte finansielle instrumenter og sikring

Dagsværdiregulering af finansielle instrumenter, der er designeret til sikring i henhold til bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring, skal præsenteres i samme kategori som indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering. Dette gælder også for den del af dagsværdireguleringen, der eventuelt kan henhøres til en ikke designeret komponent af det finansielle instrument eller til ineffektivitet. Ligeledes skal dagsværdiregulering af afledte finansielle instrumenter, der ikke behandles efter reglerne for regnskabsmæssig sikring, men som anvendes til at styre virksomhedens risici (ofte betegnet som økonomisk sikring), præsenteres under den samme kategori som indtægter og omkostninger vedrørende den sikrede eksponering.

Dette gælder dog ikke ved sikring af nettopositioner, hvis dagsværdireguleringen af sikringsinstrumentet derved skulle fordeles ud på de relevante kategorier med et bruttobeløb, der er større end dagsværdiændringen. I så fald skal dagsværdiændringen indregnes i en særskilt linje under driftskategorien. Tilsvarende kan dagsværdiændringen indregnes under driftskategorien, hvis det kræver uforholdsmæssigt store omkostninger at fordele dagsværdireguleringerne af økonomisk sikring (og kun for såkaldt økonomisk sikring) på de relevante kategorier.

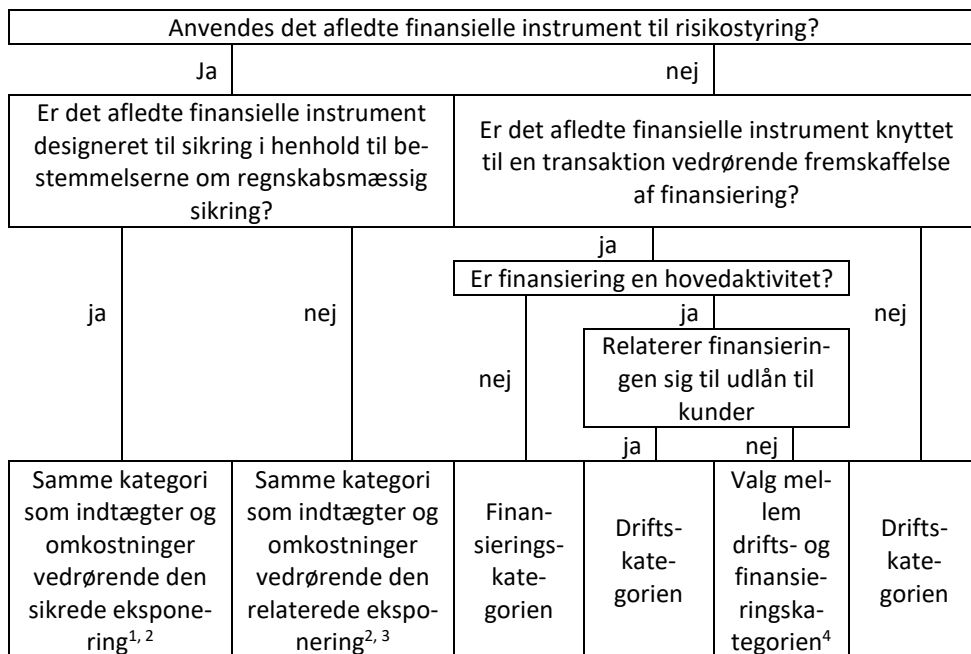
Valutakursomregning af koncernmellemværender

IFRS 18 indeholder ikke bestemmelser for præsentation af valutakursomregninger vedrørende koncernmellemværender mellem enheder med forskellig funktionel valuta. Indtil IASB måtte komme med specifik vejledning, er det vores opfattelse, at virksomheden baseret på en konkret vurdering kan vælge at præsentere valutakursomregninger således:

- Driftskategorien, da der i koncernregnskabet ikke er en regnskabspost, hvortil valutakursomregningerne relateres.
- Finansieringskategorien, hvis koncernmellemværendet er en konsekvens af fordeling af ekstern finansiering mellem koncernens selskaber.
- Investeringskategorien, hvis koncernmellemværendet er en konsekvens af fordeling af overskydende likviditet mellem koncernens selskaber.
- Samme klassifikation som i det særskilte regnskab for det enkelte selskab (moderselskab eller datterselskab) aflagt efter bestemmelserne i IFRS 18.

Dagsværdiregulering af afledte finansielle instrumenter, der ikke er anvendt til risikostyring, skal præsenteres under driftskategorien, medmindre det afledte finansielle instrument er knyttet til en transaktion vedrørende fremskaffelse af finansiering, og finansiering ikke er en hovedaktivitet. I så fald skal dagsværdireguleringen indregnes under finansieringskategorien. Hvis finansiering er hovedaktivitet, skal dagsværdiregulering af det afledte finansielle instrument imidlertid præsenteres på samme måde som indtægter og omkostninger vedrørende gæld, jf. afsnit 4.2 ovenfor. Det betyder, at hvis gælden relaterer sig til udlån til kunder, skal dagsværdireguleringen på sådanne instrumenter indregnes under driftskategorien, og hvis gælden ikke relaterer sig til udlån til kunder, kan virksomheden vælge imellem driftskategorien og finansieringskategorien (valget skal dog være det samme som for den tilknyttede gæld).

Præsentationen af dagsværdiregulering af afledte finansielle instrumenter kan illustreres således:

Kilde: Figur 5 i Illustrative eksempler til IFRS 18

- 1) Dette gælder også andre finansielle instrumenter end afledte finansielle instrument, der er designeret til sikring i henhold til bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring.
- 2) Hvis dagsværdireguleringen af sikringsinstrumentet skulle fordeles ud på de relevante kategorier med et bruttobeløb, der er større end dagsværdiændringen samlet set, skal dagsværdiændringen indregnes under driftskategorien.
- 3) Dagsværdiændringen kan indregnes under driftskategorien, hvis det kræver uforholdsmæssigt store omkostninger at fordele dagsværdireguleringerne af økonomisk sikring på de relevante kategorier.
- 4) Valget skal være det samme som for den tilknyttede gæld, jf. ovenfor.

5.3. Præsentation af omkostninger efter art eller funktion

IFRS 18 foreskriver præsentation af omkostninger i driftskategorien i henhold til deres art eller deres funktion i virksomheden eller en kombination heraf afhængig af, hvad der giver den mest brugbare præsentation af virksomhedens omkostninger.

Der er ikke tale om en egentlig valgmulighed, idet virksomheden skal vælge den præsentation, der bedst opsummerer virksomhedens omkostninger. Ved denne vurdering skal virksomheden overveje, hvilken opdeling, der understøtter en præsentation af virksomhedens indtjening. Fx er direkte omkostninger forbundet med salget relevant i en detailhandelsvirksomhed, så det er muligt at præsentere en bruttofortjeneste. Standarden fremhæver endvidere den interne rapportering og branchepraksis som forhold, der skal medtages i overvejelserne.

IFRS 18 er mere eksplicit i forhold til accept af en blandet præsentation af omkostninger på basis af deres art eller deres funktion end det er tilfældet med IAS 1, men som til trods herfor har været almindelig praksis. Standarden nævner som eksempel, at hvis fordelingen af visse omkostninger på funktionen bliver for arbitrær, vil præsentation af nogle omkostninger på basis af deres art måske være mere passende. Nedskrivning af goodwill nævnes som et eksempel på en omkostning, der ikke nødvendigvis kan henføres til en funktion. Standarden nævner yderligere, at hvis en virksomhed har to forskellige typer af hovedaktivitet, kunne det begrunde at nogle omkostninger præsenteres i henhold til deres funktion og andre i henhold til deres art. I praksis skal vi nok forvente – som i dag, at nogle virksomheder fordeler omkostningerne i henhold til deres funktion med undtagelse af afskrivninger, der vises samlet i resultatopgørelsen, fx med henblik på at kunne præsentere EBITDA som en mellemtotal, jf. nyhedsbrevet vedrørende [ledelsesdefinerede resultatmål](#).

Hvis en virksomhed i resultatopgørelsen præsenterer omkostninger i henhold til deres funktion i virksomheden, skal virksomheden samlet i én note oplyse det samlede beløb for:

- Afskrivning af materielle anlægsaktiver, investeringsejendomme (hvis disse måles til kostpris) og leasingaktiver
- Amortisering af immaterielle anlægsaktiver
- Personaleomkostninger
- Nedskrivning af anlægsaktiver og tilbageførsel heraf
- Nedskrivning af varebeholdninger og tilbageførsel heraf

For hver af disse omkostningsarter skal det oplyses hvor stor en andel, der indgår i de enkelte linjer i driftskategorien i resultatopgørelsen og andre regnskabsposter.

Det præciseres yderligere i standarden, at det af benævnelsen af den enkelte regnskabspost tydeligt skal fremgå, hvis ikke alle omkostninger af den pågældende art eller funktion er inkluderet, fx som følge af en blandet præsentation af omkostninger i henhold til deres art og deres funktion.

Deloitte, august 2025

